

Chương 650: Thảm Hoạ Cổng (79) - Con Trai Cung Của Mẹ (Số từ: 3839)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:11 PM 17/12/2023

Mọi người đều bàng hoàng trước câu chuyện về mỹ nhân kế, nhưng nội dung sau đây còn đáng kinh ngạc hơn.

Quân đội của Ma vương đã cố gắng trộm Lăng mộ Hoàng gia để bổ sung cho các Death Knight của họ.

Để xâm nhập vào Cung điện, họ cần sự hỗ trợ của Kono Lint.

Lint đã giúp đỡ Ma Vương.

Tuy nhiên, tất cả các quan tài đều trống rỗng.

Vì vậy, họ đã đến nghĩa trang quốc gia của Đế quốc, nhưng tất cả các thi thể ở đó đã được thay thế.

Rõ ràng là có điều gì đó nham hiểm đang xảy ra trong Đế quốc.

Sau khi bổ sung các Death Knight từ Lăng mộ Thánh nhân trong Thánh Hiệp Sĩ Đoàn, Ma vương cảnh báo Lint không nên điều tra thêm vì nó có thể nguy hiểm, rồi biến mất.

Heinrich không khỏi mở to mắt trước lời nói của Kono Lint.

"Chuyện đó... chính cậu là người đã làm việc đó à?"

Vụ việc có sự tham gia của Ellen, Heinrich, Louise và Ludwig.

Cuối cùng, thủ phạm thực sự đằng sau vụ án vẫn chưa được xác định.

Heinrich không khỏi mở miệng khi tiết lộ rằng sự việc ở Lăng mộ Thánh nhân thực chất là do Kono Lint và Ma vương gây ra.

Anh đã phản nào nghi ngờ Ma vương.

Tuy nhiên, thật sốc khi Kono Lint có liên quan.

"VẬY... đó không phải là điều tốt... nhưng tôi nghĩ nó cần thiết. Tôi không hối hận."

Lint nhìn Cayer.

"Thằng nhãi đó là nguyên nhân của mọi chuyện, nhưng hắn không làm gì cả. Và giờ hắn cố gắng làm gì đó. Như thế này bây giờ... không giống như những gì tôi đã nói lần trước. Tiếp cận Lực lượng Đồng minh như thế này... nhất định phải có một lý do rõ ràng cho việc đó."

"Chuyện như vậy..."

Cayer không thể tự mình nhận ra rằng người không làm gì lại cố gắng nuốt chửng mọi thứ.

Hơn nữa, Kono Lint thậm chí còn giúp đỡ Quỷ Ma ở một mức độ nào đó.

Cayer không nói nên lời.

“Cậu, nhưng... hử...”

Erich, người vẫn đứng yên, ngo ngác nhìn Kono Lint.

Sự lựa chọn của Kernstadt là để sinh tồn.

Nhưng Kono Lint nói như thể anh ấy tin tưởng Ma vương.

Đó là một vấn đề khác về mặt kỹ thuật.

Sẽ là hèn nhát khi gia nhập Ma vương vì mục đích sinh tồn, nhưng việc tin tưởng Ma vương và gia nhập anh có thể được coi là một sự điên rồ.

"Chắc chắn, việc tin tưởng Ma vương... có hơi kỳ lạ. Phải. Không thể không nghĩ như vậy..."

Nghe Lint nói, Erich cúi đầu.

"Không phải như thế..."

Như thế đó không phải là góc nhìn đó, Erich nhìn Lint.

“Sao cho đến bây giờ cậu vẫn chưa nói gì?”

"...Huh?"

Trước lời nói bất ngờ của Erich, không chỉ Cayer chết lặng mà cả Heinrich cũng gật đầu.

"Tôi cũng thấy đó là điều đáng ngạc nhiên nhất hiện nay."

Ngay cả Cliffman cũng nói như vậy.

Chắc chắn, bản thân tài năng của Kono Lint đã là một khả năng nên anh ấy đã có rất nhiều câu chuyện được nhật ra đây đó.

Vì vậy, bất cứ khi nào có điều gì đó xảy ra, anh ấy thường xuyên chuyển tiếp thông tin về những gì đã xảy ra và những gì đang xảy ra ở đâu.

Không thể tránh khỏi ngạc nhiên khi một người như vậy lại giữ bí mật lớn như vậy cho đến tận bây giờ mà không hề có bất kỳ gợi ý hay biểu hiện nào.

"Ý cậu là... bây giờ tôi kín miệng lắm phải không?"

Kono Lint bối rối khi nhìn những người bạn của mình đang bối rối vì điều gì đó mà lẽ ra họ không nên như vậy.

“Cho đến bây giờ cậu mới biết à?”

"Tôi không thể chịu đựng được nữa, lũ khốn! Các người nghĩ gì về tôi?"

Kono Lint không khỏi phần nộ khi bị đối xử như một kẻ dễ bị bắt nạt.

Một sự thật đáng ngạc nhiên đối với mọi người.

Kono Lint là người biết khi nào nên im lặng.

Nhìn thấy cảnh tượng đó, Heinrich bật cười cay đắng.

Kono Lint có bí mật của riêng mình.

"Tôi cũng đã gặp cậu ấy."

"...Cái gì?"

Anh tưởng mình đã biến mất không dấu vết nhưng không phải vậy.

Điều đáng ngạc nhiên là Reinhardt đã lên đi đây đó. Chỉ là những người đã gặp Reinhardt đều giữ bí mật mà thôi.

“Cậu cũng vậy?”

Kono Lint cũng không khỏi bị sốc.

"Nó khác với cậu. Tôi không giúp cậu ấy... đúng hơn là tôi nhận được sự giúp đỡ."

“Cậu đã nhận được sự giúp đỡ?”

Kono Lint đành phải hợp tác với Ma Vương, nửa sẵn lòng nửa không muốn.

Tuy nhiên, trường hợp của Heinrich lại khác.

Nhưng trong trường hợp này, đó là một chủ đề rất khó đề cập đến.

“...Nếu không có Reinhardt, có lẽ tôi đã chết rồi.”

Đúng, bởi vì anh ấy phải nói về cái chết của anh trai mình.

Chủ đề mà Heinrich đưa ra không khỏi nặng nề.

Bởi vì anh phải kể về một quá khứ rất xa.

Câu chuyện khi còn nhỏ anh không thể nhớ được, đã thức tỉnh tài năng của mình và thiêu chết những anh trai của mình.

Và bị trục xuất đến Temple của Đế quốc như thể bị đuổi ra ngoài.

Đó là lý do tại sao anh không thể không nhận được sự căm ghét của những người anh trai khác của mình.

Để bạn bè có thể hiểu được hoàn cảnh mà những người anh trai của anh đã cố giết anh, anh không còn cách nào khác ngoài việc kể lại toàn bộ quá khứ đen tối.

Và những người anh trai trở nên ghen tị và căm ghét anh vì đã trở thành anh hùng chiến tranh.

Bức thư từ một người bạn giấu tên, cảnh báo rằng anh sẽ bị anh trai mình giết chết.

Sự nghi ngờ mà anh nghe được từ Hoàng đế, rằng anh có thể là một đứa con hoang.

Cuối cùng, khi xung đột lên đến đỉnh điểm, Reinhardt đã đến tìm Heinrich.

Anh ấy đề nghị họ rời đi cùng nhau, vì anh có thể bị giết như mọi chuyện. Anh ấy nói rằng anh sẽ nhận được lời giải thích mọi thứ và thảo luận về những gì họ có thể làm cùng nhau.

Heinrich không theo Reinhardt.

Khi đang cân nhắc có nên nói sự thật về việc mình là một đứa con hoang hay không, Heinrich không thể không kể về mẹ mình, mặc dù anh cảm thấy có lỗi.

Bây giờ là lúc để kể lại mọi chuyện.

Khi chị gái giết chết em trai của mình bằng chính đôi tay đó, Heinrich biết được rằng chị gái anh thực sự là mẹ anh.

Tất cả bạn bè của anh khi nghe câu chuyện đều không khỏi bàng hoàng.

"Mặc dù Reinhardt không trực tiếp cứu tôi, nhưng cậu ấy đã cố gắng cứu tôi. Những hành động tôi làm vì lá thư đó... cuối cùng đã giúp tôi có thể sống sót."

Trên thực tế, Heinrich suýt bị giết. Chỉ Louise, người đã nói chuyện với Hoàng đế, biết rằng một nỗ lực như vậy sẽ xảy ra và đã ngăn chặn nó.

Mặc dù Reinhardt không trực tiếp cứu Heinrich nhưng nếu không có lá thư đó thì Heinrich đã chết.

“Tôi không mong các cậu hiểu, nhưng lý do chị tôi... không, mẹ tôi đứng về phía Ma vương là... bởi vì chị ấy biết điều đó.”

Cô biết Ma vương đã cố gắng cứu con trai cô.

Đó là lý do tại sao cô có thể cứu anh ta.

Đúng là cô ấy đã lựa chọn để sinh tồn trong hoàn cảnh buộc phải sống.

Nhưng việc cô biết được sự thật, việc con trai cô có thể sống sót đến ngày nay là nhờ Ma Vương cũng đóng một vai trò quan trọng.

Bởi vì Louise chắc chắn đã trải qua điều gì đó không thể phủ nhận được như ân sủng của Ma vương.

Đúng như Louise nghĩ.

Heinrich cũng nghĩ như vậy.

Anh đã thực sự được yêu thương.

Lý do anh chưa chết.

Việc anh còn sống sót và biết được sự thật người phụ nữ mà anh tưởng là chị gái hóa ra lại là mẹ mình và đã cầu xin Quốc Vương tha mạng, tất cả chỉ là do một lá thư được gửi bởi Ma Vương.

Mọi người đều gặp khó khăn khi đưa ra một số từ nhất định.

Những người mà anh từng tin là anh trai của mình thực ra lại là chú của anh.

Những người chú này đã cố giết cậu bé mà họ nhầm là em út, thực ra là con trai của chị gái họ.

Và người mẹ đã bảo vệ con trai mình.

"Tôi không biết làm thế nào Reinhardt có thể đoán trước được tình huống mà tôi sẽ chết, nhưng cậu ấy... cậu ấy chắc chắn không muốn tôi chết. Cậu ấy có thể đã cố gắng lợi dụng tôi, nhưng... dù tôi nghĩ thế nào đi nữa nó, điều đó có vẻ không đúng. Và xem xét hành động của cậu ấy đối với cậu, Lint, cậu ấy chỉ... muốn chúng ta được an toàn. Cậu ấy muốn mọi người được hạnh phúc. Mặc dù mọi thứ không diễn ra đúng như cậu ấy mong muốn, cậu ấy vẫn đã hy vọng vào điều đó. Điều đó là chắc chắn."

Cuối cùng, Heinrich là người đầu tiên kể lại toàn bộ câu chuyện, nhìn mọi người.

“Cho dù nguyên nhân thực sự của Thảm Hoạ Công có phải là do Reinhardt hay không... Đúng vậy, Reinhardt có thể đã sai. Ngay cả khi Ma vương có làm điều gì đó, cũng không chắc rằng nó sẽ luôn dẫn đến một kết quả tốt. Tôi biết điều đó cũng vậy.”

Dù Ma Vương đúng hay sai.

Giống như trước đây, đó vẫn là điều mà họ không thể biết được.

Mọi thứ sẽ được tiết lộ qua kết quả, nên việc dự đoán kết quả bây giờ là vô nghĩa.

“Vì vậy, tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ nói điều này, nhưng...”

Khi bị đối xử như một hòn đá lót đường hay một đồng lửa đơn thuần, Heinrich đã thực lòng muốn giết Reinhardt.

Đó là lý do tại sao bây giờ chính Heinrich lại nói những lời này là điều khó tin nhất.

"Tôi tin tưởng Reinhardt."

Anh ấy chưa tiết lộ tên nhưng đã nhận được một lá thư đầy lo lắng từ một người bạn.

Bây giờ, anh phải gửi một câu trả lời đầy tin tưởng nhân danh tình bạn.

Vẫn chưa biết Ma Vương đúng hay sai.

Nhưng, anh tin.

Đã có quá nhiều sự cố khiến anh không thể không tin tưởng Reinhardt.

Và thế là anh đi theo.

Để sống sót, Kernstadt đã chọn Ma vương, một lời giải thích không thể hiểu theo cách nào khác.

Nhưng bây giờ mọi câu chuyện đã kết thúc.

Heinrich cho biết anh đi theo không phải để sống mà vì tin tưởng Reinhardt.

Sự im lặng kéo dài bao lâu?

"Tôi cũng vậy."

Trong số những người đang im lặng, Kono Lint lên tiếng.

"Tôi cũng muốn tin tưởng tên khốn đó."

Ai đó, ở đâu đó, với tư cách là một Hoàng tử, đã tin vào Ma vương.

Ai đó, ở đâu đó, với tư cách là một thường dân, đã tin vào Ma vương.

Dù con người có địa vị riêng nhưng niềm tin có thứ đó không?

Mặc dù những người tụ tập ở đây đều là những người lính đặc biệt, nhưng cuối cùng họ cũng không hơn gì những người lính.

Không biết niềm tin hay sự hoài nghi của họ vào Ma vương sẽ ảnh hưởng đến tình hình chung đến mức nào.

Tuy nhiên, đã đến lúc họ cần chia sẻ những câu chuyện như vậy.

Vào thời điểm này khi mọi người đang chọn phe, bất kể ý muốn của họ, họ phải đứng ở một nơi nào đó.

Họ sẽ tin tưởng Đế quốc hay tin tưởng Ma vương?

Đế quốc sẽ tồn tại hay Ma vương sẽ tồn tại?

Đó chỉ đơn thuần là vấn đề lựa chọn dựa trên niềm tin hay sự sống còn.

“Bất kể chúng ta có tin hay không, có phải chúng ta đang nói rằng một cuộc chiến khác sẽ nổ ra sau khi Thảm Hoạ Công kết thúc...?”

Trước lời nói của Cliffman, mọi người đều im lặng.

Những gì Reinhardt muốn, dù họ có tin hay không, lại là một vấn đề riêng.

Cuối cùng, khi một trận đại hồng thủy kết thúc, họ không còn thời gian để thở trước khi một cơn bão khác lại ập đến.

Không phải ai cũng có thể đứng về phía Ma vương.

Mọi người cũng không thể đứng về phía Đế quốc.

“Chúng ta phải chọn một trong hai...?”

Trước lời của Cayer, Heinrich lắc đầu.

"Chúng ta cũng có thể không chọn bên nào cả."

"...Cái gì?"

"Đúng như tôi đã nói."

Không chọn gì cả.

"Có những người mong muốn cả Đế quốc và Ma vương đều biến mất."

Tất nhiên, không chọn gì vẫn có thể là một sự lựa chọn.

"Vậy... chúng ta nên làm gì?"

Erich hỏi.

Họ nên làm gì?

Họ có hy vọng vào cái chết của tất cả mọi người, dù họ có hèn nhát hay không, và bất chấp lựa chọn của họ?

Trước câu hỏi của Erich, Heinrich cười cay đắng.

"Không có cách nào để biết phải làm gì."

Đó chỉ đơn thuần là sự trả thù.

Đó chỉ đơn thuần là sự phán xét.

Mọi người sẽ phải tìm ra những gì cần làm sau đó. Kẻ có tội phải bị xét xử và trừng phạt.

Heinrich biết rằng những người có suy nghĩ như vậy lúc này chính là kẻ thù lớn nhất của họ.

Cliffman, người đã im lặng, lên tiếng.

"Heinrich, tôi có một câu hỏi."

"...Nó là gì?"

"Cánh tay của Ludwig."

"...Ah."

Cliffman hỏi.

"Có liên quan đến kẻ Bất diệt sao?"

Anh ta đã trải qua một số thử nghiệm.

Christina, Louis Ancton và Anna, những người có liên quan đến kẻ Bất diệt.

Có điều gì đó trong bầu không khí của Ludwig đã thay đổi.

Cuối cùng, những mảnh ghép còn thiếu dường như đã khớp lại với nhau.

"Không còn nghi ngờ gì nữa, nó phải như vậy."

Heinrich gật đầu trước câu hỏi của Cliffman.

Chỉ cần họ biết kẻ Bất diệt là gì thì cánh tay được phục hồi của Ludwig chắc chắn có liên quan đến nó.

Vậy ra đó không thể là một cánh tay bình thường, và Ludwig cũng không ở trạng thái bình thường.

Mọi người ở đây cuối cùng sẽ phải đưa ra lựa chọn.

Sự khác biệt là liệu họ sẽ chọn sống sót hay chọn không có niềm tin.

Không giống như hai người đã đưa ra quyết định của mình, anh là một trong những người không thể không đau khổ trước sự lựa chọn.

“Cậu có thể chuyển tiếp một tin nhắn cho tôi được không?”

Cliffman đã nói thế.

Charlotte và tôi ngồi đối diện nhau trong văn phòng của Vua, nơi đã trở thành văn phòng của Nhiếp chính.

“Hừm...”

"Ừm..."

Cả Charlotte và tôi đều có biểu cảm mơ hồ.

Charlotte là người mở miệng trước.

"Trên thực tế, thực sự không có vấn đề gì. Nhiều người không xác định đã biết rằng chúng ta tham gia vào Lực lượng Đồng minh, và có những phe phái không đứng về phía chúng ta. Sự tham gia của chúng ta chắc chắn sẽ lan rộng khắp các Lực lượng Đồng minh."

“Đúng là thế.”

Như Charlotte đã nói, có những người có lý do để giữ bí mật, nhưng cũng có những người không có lý do gì để làm vậy và biết về sự liên quan của Lực lượng Đồng minh của Ma vương.

Cho đến gần đây, tôi vẫn nghĩ rằng nếu sự thật như vậy lan truyền khắp Lực lượng Đồng minh, nó có thể sụp đổ.

Trên thực tế, chỉ vì các chỉ huy hợp tác với tôi để sống sót không có nghĩa là mọi người đều tuân theo quyết định của các chỉ huy.

Tuy nhiên, với trận chiến cuối cùng sắp diễn ra và phần lớn lực lượng thực sự là kẻ Bất diệt, ngay cả khi Lực lượng Đồng minh sụp đổ, cũng có thể không có vấn đề gì đáng kể.

Vấn đề là liệu sự nghi ngờ và bất hòa sẽ dẫn đến sự chia rẽ đầu tiên hay dẫn đến chiến trường cuối cùng trước tiên.

Tình hình hiện tại là sự tồn tại không thể dung hoà của những người theo Ma vương và lực lượng của Đế quốc.

May mắn thay, họ ở không xa Vương đô của Riselen, Diane.

Sự chia rẽ chỉ đến sau sự sụp đổ của Diane.

Và những tin đồn về sự liên quan của Ma vương đã không lan truyền quá xa.

Một trong những người có liên quan đến cấp trên đã lan truyền tin đồn.

“Còn lại thì anh không biết, nhưng cái gã Heinrich này không bị mẹ đánh đấy chứ?”

"...Có lẽ."

Charlotte có vẻ đồng tình với vẻ mặt gay gắt của tôi và gật đầu.

Theo một nghĩa nào đó, Heinrich đã gây ra đại nạn.

“Và việc báo cáo vụ đại nạn cho mẹ cậu ấy là sao vậy trời?”

"...Thật vậy luôn."

Heinrich rõ ràng biết rằng Kernstadt đã quyết định đứng về phía chúng tôi. Trên thực tế, không phải tôi và Rowan là người đưa các tiểu quốc hoặc phe phái nhỏ khác vào, mà là Louise von Schwarz.

Vì điều đó, cô đã gặp phải mối nguy hiểm đáng kể. Về cơ bản, cô ấy đang ở một vị trí nguy hiểm hơn Rowan, đóng vai trò là người dẫn đầu ở tiền tuyến, nên việc cô ấy bị cản trở bởi những lời đe dọa ám sát là điều đương nhiên.

Louise đã tính đến tất cả những điều đó và tiếp tục đóng vai trò là người dẫn đầu của chúng tôi.

Giữa lúc đó, Heinrich kể cho bạn bè nghe về sự phản bội của Kernstadt.

“Như em đã nói, Charlotte... Đây không phải là một tai nạn lớn vì cuối cùng nó chắc chắn sẽ xảy ra...”

“Em không thể nói là em không hiểu. Và Heinrich đã làm điều đó vì lợi ích tốt nhất của anh. Kết quả có vẻ cũng tốt.”

"Đúng vậy."

Tôi không thể nói rằng tôi không hiểu cảm giác của Heinrich, cũng không thể nói rằng hành động của anh ấy nhất định là ngu ngốc.

Cuối cùng, anh ấy đã nghĩ đến cả tôi và bạn bè anh ấy.

Heinrich có lẽ muốn ngăn chặn tình huống mà bạn bè của mình sẽ phải tỏ ra thù địch khi họ biết rằng tình hình đang thay đổi nhanh chóng.

Và có lẽ anh ấy cũng muốn đại diện cho quan điểm của tôi.

Heinrich làm điều mà bản thân làm vì anh ấy không muốn tôi phải giết bạn cùng lớp.

Chúng tôi không nên đấu tranh với nhau.

Nhưng Louise sẽ rất bối rối khi con trai cô trực tiếp thông báo cho cô biết về những gì anh đã làm.

Có phải anh ấy thực sự bị mẹ đánh không?

“Điều quan trọng lúc này không phải là điều đó.”

Hành động của Heinrich có vấn đề theo cách riêng của họ, nhưng như Charlotte đã nói, đó là điều cuối cùng sẽ được tiết lộ.

Điều Charlotte và tôi lo lắng không phải là việc Heinrich đã gây ra đại nạn.

Tôi đã nhận được một tin nhắn.

Vì Louise chưa bao giờ gặp tôi trực tiếp nên cô ấy phải thông qua Rowan để gửi tin nhắn cho tôi.

Nói cách khác, con trai cô đã tiết lộ bí mật cho bạn bè và anh đã đến gặp mẹ mình để hỏi liệu cô có thể chuyển thông điệp này cho Ma vương hay không. Đó là những gì anh ấy đã nói.

Và người cần chuyển tải thông điệp không ai khác chính là Chỉ huy Thánh Hiệp Sĩ Rowan, người mà Louise rất coi thường.

Việc tôi nhận được tin nhắn này đồng nghĩa với việc Louise đã nuốt chửng niềm kiêu hãnh và tủi nhục của mình, nhờ Rowan chuyển tin.

"Nếu là con trai anh, chắc chắn sẽ bị ăn tát thật sự."

"..."

Charlotte có vẻ đồng tình với lời nói của tôi và gật đầu.

Heinrich...

Cậu thật may mắn khi được sống như một đứa con trai...

Lẽ ra cậu phải biết cậu đang hỏi mẹ cậu điều gì chứ...

Thế là tin nhắn được chuyển từ Heinrich tới Louise.

Từ Louise tới Rowan.

Và từ Rowan đến tôi.

Hành động của Heinrich có thể là một sai lầm nhưng thông điệp đó có ý nghĩa to lớn đối với tôi.

Theo lời thú nhận của Heinrich, có vẻ như Kono Lint đã quyết định đứng về phía tôi.

Điều này thật lớn lao.

Theo quan điểm của Louise, đứa con trai ngốc nghếch của cô đã vô ý gây ra đại nạn, nhưng đối với tôi, điều đó thật may mắn.

Quyết định đứng về phía tôi của Kono Lint đã mở rộng đáng kể phạm vi của vụ đại nạn.

Còn rất nhiều điều tôi có thể làm.

Erich và Cayer dường như đang suy ngẫm.

Và cuối cùng là Cliffman.

Anh ấy đã gửi một tin nhắn cho chúng tôi.

Đó không phải là một thông điệp có ý nghĩa chính trị và cũng không phải là một thông điệp có tác động đáng kể đến tình hình chung.

“Việc chúng ta quyết định không phải là vấn đề phải không?”

"Ừm, đó là sự thật."

Nhưng việc phán xét về tin nhắn không phải là điều mà Charlotte hay tôi có thể đưa ra.

Và dù nó có ảnh hưởng đến tình hình chung hay không thì đó cũng không phải là một thông điệp nhẹ nhàng.

Tôi muốn gặp Liana.

Đó là tin nhắn mà Cliffman đã gửi.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỪNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading